

Radvanický Zpravodaj

Září 2019

*Informace z 8. zasedání zastupitelstva obce
Vážení spoluobčané
Začíná nový školní rok 2019/2020
Deník z cest aneb jak bylo v Anglii*

*Otevření nové zahrady MŠ
Soustředění TOM
Co je Raná Péče?
Venkovský lékař*

Obecní úřad

Informace z 8. zasedání zastupitelstva obce

Jelikož i zastupitelstvo čerpalo prázdninovou pauzu, je nutné vrátit se zpět a připomenout nejdůležitější informace z jednání zastupitelstva, které proběhlo těsně před prázdninami.

Následující body nám ve stručnosti připomenou program jednání, kde došlo ke schválení:

- účetní závěrky obce Radvanice za rok 2018 a zároveň i závěrečného účtu obce Radvanice za rok 2018 a vyjádření souhlasu s celoročním hospodařením obce Radvanice s výhradami
- plánu jednání zastupitelstva na II. pololetí 2019,
- prodeje pozemků p.p.č. 652/1, st.p.č. 32 a p.p.č. 104 v k.ú. Slavětín u Radvanic,
- uzavření smlouvy o dílo s vítězem veřejné zakázky na akci „Radvanice v Č., č.p. 176 – Zateplení stropu a oprava střechy“, firmou GOS CZ s.r.o. s cenou za provedení díla 1.826.231,80 Kč bez DPH, jejíž realizace je podmíněna získáním dotace,
- darů na akce „Radvanické šedesátky“ – SDH Radvanice ve výši 3.000 Kč a „Dětské rybářské závody“ – Radomír Kíral ve výši 1.500 Kč,
- půjčovního řádu obecního majetku – stanu,

- vzniku pracovněprávního vztahu mezi obcí a členem zastupitelstva obce na dobu neurčitou, jedná se o R. Mihulkovou v souvislosti s tvorbou Radvanického zpravodaje a I. Kubečkovou v souvislosti s vedením místní knihovny.

Mezi body, které zastupitelstvo vzalo na vědomí, patřilo:

- rozpočtové opatření č. 5/2019,
- informace o pokračování pana Mgr. Roberta Hagera ve funkci ředitele Základní školy a Mateřské školy Radvanice,
- závěrečný účet Svazku obcí Jestřebí hory včetně zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření,
- informace o výběrovém řízení na akci „Rekonstrukce hrubého předčistiště ČOV“, do kterého se nepřihlásil žádný uchazeč a kde bude v nejbližší době vyhlášeno nové výběrové řízení.

Závěr patřil informacím z úřadu:

- dojde k podepisování smluv k prodeji bytů č. 230 a 231 od 24.6.2019 (dopis předán),
- oprava silnice na Slavětín do 12.7.2019 (dopravní obsluha průjezd kyvadlově),
- podány informace z jednání SOJH v Jívce 4.6.2019,

- z ÚP získání 2 pracovníci na VPP od 1.7.2019 na 3 měsíce,
- poděkování knihovnici za vstřícný přístup při řešení

rozšíření II. oddělení v MŠ bez vlivu na chod knihovny.

Tomáš Němec
starosta obce

Vážení spoluobčané,

Obdržením tohoto výtisku zpravodaje je zcela jasné, že prázdniny dětem končí a bohužel pravděpodobně i nám všem plánovaná letní dovolená s rodinami. Doufám, že načerpaná energie vydrží do dalších volných dní a pozitivní zážitky nezůstanou pouhou banální vzpomínkou.

Každopádně věřím tomu, že jste si všichni letní pohodu užili a každý další slunečný den následujících měsíců nás všechny udrží v té nejlepší náladě při nastávající práci.

Tomáš Němec
starosta obce

Obecní úřad

Základní škola Radvanice

Začíná nový školní rok 2019/2020

Pro všechny z nás začíná tento školní rok 2. 9. 2019. Z pohledu rodičů či široké veřejnosti se asi nic zásadního měnit nebude. Pro školu však bude tento školní rok zcela převratným. Čeká nás nové financování, které s sebou přinese i mnoho dalších změn. Zdali budou pozitivní nebo negativní ještě nevím, ale pro tuto chvíli jsou to věci zatím pozitivní. Nové financování od 1. 1. 2020 umožní otevřít v mateřské škole druhé oddělení a zvýšit tak kapacitu nad 28 dětí. Toto je jistě pozitivní zpráva nejen pro radvanické občany, ale i pro rodiče s dětmi z přilehlých obcí.

školní budovy. V souvislosti s tím připravujeme mj. vydání Almanachu školy, ve kterém budou fotografie absolventů školy od roku 1961. Vlastní oslavy se pak uskuteční ve dnech 5. – 6. června 2020. Budeme rádi, když si tento termín už nyní „rezervujete pro nás“ a přijdete se s námi pobavit, slavit a prohlédnout si školu se všemi jejími proměnami, které za uplynulá desetiletí prodělala.

Přeji vám všem šťastný začátek a pokud možno pohodový průběh celého školního roku 2019/2020 a na shledání s vámi se na našich školních akcích těší kolektiv pracovníků ZŠ a MŠ.

Další, co pro nás bude nové, je příprava oslav šedesátého výročí otevření naší

Mgr. Robert Hager
ředitel školy

Základní škola Radvanice

Deník z cest aneb jak to bylo v Anglii

Zahraniční poznávací zájezd. Toto slovo rezonovalo Základní školou Radvanice od brzkého podzimu. „To jako fakt? Není to zase nějaký apríl? Fakt pojedeme? A kam přesně? A už víte, kdy? Nevěřím!“ Podobné a další řečnické otázky byly na denním pořádku. Nedočkavost, očekávání, napětí... Po všemožných peripetiích, zvratech, obrazech a kotoulech se nám nakonec podařilo ve spolupráci s cestovní kanceláří paní Barbory Dokoupilové tento atraktivní týdenní výlet pro naše žáky opravdu zorganizovat. A jaký byl? Co nám dal a co nám vzal? Do toho všeho se můžete právě teď začíst. Takže nožky nahoru, doma všeobecnou pohodu a „Let's go“! (rozuměj: „Pojďme na to!“)

Sobota - 18. květen:

Den s velkým „D“, kdy se v Radvanicích nevyloží spojenci, ale dvoupatrový zájezdový autobus. Stejně jako v Normandii, vše neběží jak po másle. Kolem poledne přichází tajná zpráva, že odjezd je o hodinu opožděn z důvodu dopravní situace. Nevadí, někteří z nás hodinku času navíc určitě využívají k hektickému dobalování věcí, expresnímu zařízení pasu nebo i k rychlé výměně liber. Mohu potvrdit, hodinka navíc se opravdu šikne. Kolem půl třetí se před školou začíná tvořit poněkud chaotické mraveniště. Rodiče, žáci, zavazadla, kbelíky od barev, vůně rízků a do toho nervózní obličejové a výrazy

přítomných... „Kdy jen to pojedeme?“ Jede to. Sice až kolem třetí, ale jede. Troufám si tvrdit, že dvoupatrový zájezdový autobus o výšce 3,6m se v obci zase hodně dlouho neobjeví. Někteří takové „monstrum“ vidí poprvé a nevěří svým očím. Opravdu, není to meziměstská linka, ale luxusní zájezdový autobus, který cestou střelhlbitě očeše nadbytečné větve stromů, které nemají v jeho majestátné výšce co pohledávat. Rychle nakládáme, líbeme své blízké či vzdálené známé, přátele, milence a milenky, známé i neznámé a už stoupáme do prvního patra, kde nás uvítají pohodlné sedačky a nádherný výhled. Poslední zamávání, motory zaburácí a hurá do Anglie!

Čas: 15,28. Místo: Chvaleč. Problém: „Jééé, já nemám kartičku pojištění“. Řešení: „To máš blbý, modli se, ať se ti nic nestane. Vracet se opravdu nebudeme.“ Problém vyřešen za 12,4s. Jedeme dál!

Čas: 15,34. Místo: Podjezd u odbočky na Lhotu. Problém: Jsme vysocí. Řešení: Zkusíme to pomalu podjet. Žáci v horním patře očekávají odříznutí střechy autobusu. Závěr: úspěšně podjeto. Pohodová rezerva 7 cm mezi střešou autobusu a železničním mostem. Jedem!

Čas: 15,58. Místo: Jaroměř. Problém: „Potřebuju na záchod.“ Řešení: „Máš buď pytlík, kelímek nebo pevnou vůli. Stavíme až na dálnici“. Závěr: problém vyřešen, žák pravděpodobně vydržel.

Začínám si orientačně počítat problémové situace během necelé první hodiny jízdy a vychází mi v případě udržení pravidelnosti na celkem 456 potíží různého druhu během 6-ti dnů (nepočítaje do toho noci o délkách cca 8 hodin). Naštěstí a bohudík žáci nastolené tempo nevydrželi. Rozrušil je totiž proslov paní delegátky a pánů řidičů. Ti si pro účastníky zájezdu připravili souhrn pokynů ohledně chování v autobuse, bezpečnosti, čistotě a hygieně. A jelikož to bylo chvílemi i vtipné, na okamžik se pozapomínalo na vše kolem (nutkání na nevolnost, plný močový měchýř, slzičky apod.). Blížíme se ku Praze a busem se začíná rozléhat zpěv! Ano, zpěv! A ne ledajaký, Radvaničáci ujíždí na Michalu Davidovi – jeho „Nonstop“ mělo opravdu grády. Nechybí ani anglické písně – namátkou „Bad Liar“ – a hádáme se, jestli to znamená „postelový (bed) lhář“ nebo snad „netopýří (bat) podvodník“. Znalci angličtiny patrně pochopí – žáci pochopili rovněž.

Po zpěvu přichází na řadu chipsy. Lépe řečeno uklízení této velmi zdravé pochutiny, kterou někteří žáci pojali jako „manu“ – božské jídlo plné vitamínů, a tak se jím doslova cpou a to hned několikrát denně. Řidiči však pro jejich křupavé choutky nemají pochopení a začíná plísňení završené vcelku nenásilným úklidem. Ani my se neštítíme a v pokleku na všechny čtyři projíždíme autobus od zadních sedaček až k čelnímu sklu a jako pilné včelíčky vydobáváme mezi již zmíněnými brambůrky i bonbóny, rozdrcené sušenky,

žvýkačky, hromady kapesníčků a nekonečné množství chuchvalců rozčesávaných vlasů různých délek, barev a tloušťky. Ale nevadí nám to, jelikož „vaše“ děti jsou přeci jen i „naše“ vizitka. Po vyčištění sedaček a koberců od bramborových smažků přichází Lukáš, držící v obou rukách kyblík z KFC, se slovy: „Já jsem nechal na benzínce kšiltovku.“ „Hmmm, tak ses s ní doufám hezky rozloučil a vystrojil jí důstojný pohřeb.“

Bez Lukášovy pokrývky hlavy projíždíme Prahou a kdesi v dáli už se rýsuje Rozvadov. Hraničním přechodem, kde je poslední šance dokoupit cokoli (hlavně výše zmíněné brambůrky), projíždíme kolem deváté večerní. A ejhle! Až se daří elegantně vysypat maxi balení lentilek po schodech z patra až k řidičům. Ti kupodivu nevitají kutálející se čokoládové laskominy všude po koberci s úsměvem. Zato lentilky se pěkně culí... Začíná pršet. Inu, blížíme se k Anglii, takže déšť cestou je očekávatelnější než cokoli jiného. Kapky deště skrápějí skla, bubnují do střechy a lehce snovou romantickou atmosféru rozčísne opět Lukáš: „Já jsem asi ztratil jednu bačkoru.“ Koutky mi lehce cukají, Lukášovi také. „Asi chudák holka zůstala na benzínce u té kšiltovky, vid?“ Ticho... kyblík již je Lukášem zdárně pokořen a břicho zcela zaplněno... ticho a déšť.

Bez ztracených propriet pokračujeme dále. Paní delegátka sebrala odvahy a ujme se vybírat od žáků peníze na vstupné. Každý si chystá libry a platí. Paní Bára spokojeně postupuje busem, když v tu chvíli zazní: „Jééé,

to jsou staré libry, ty už dávno neplatí!“ Pár jednotlivců si totiž vzalo libry snad ještě z dob, kdy TGM vykonával prezidentský úřad. Bylo jich naštěstí jen pár, takže vcelku v pohodě. Nestíháme se dosmát, když přichází znenadání opět Ludva: „Já tu kšiltovku i botu našel!“ Smích neustává, ba se i stupňuje. Jak se Lukášovi podařilo nepozorovaně vrátit na benzínku do Čech a zase po anglicku přistoupit, to ví asi jen on sám. A proto mu od této chvíle neřekneme jinak než „Ludvinátor“ po vzoru nesmrtelného Arnolda Schwarzenegra, který také dokázal nemožné. Průběžně informujeme domů, kde jsme a co se komu právě děje, přičemž odkudsi z konce busu zaslychám větu: „Mně to nejde odeslat, já asi nemám aktivní tenroaming...“ Verča roaming opravdu neměla. „Nu což, napišeš, až se vrátíme.“ Bizarní situace přicházejí bez varování. Je nejvyšší čas zastavit raději na benzínce, vše vydýchat, odskočit sinatoaletu a tam vidět našeho člověka, který se usilovně snaží do automatu na mince nacpat papírovou bankovku, jen aby se dostal na záchod. Třeba se mu to nakonec i podařilo. Zpravodajské portály o této události zatím mlčí. Kolem půlnoci, obtěžkáni několika nevšedními zážitky, uleháme konečně ke spánku. Ještě konstatujeme, že příště nesmíme provádět sportovní ani nebezpečné aktivity minimálně týden před odjezdem na tak velký výlet a nepodcenit oblečení a kvalitní obuv. Odpočinek bude potřeba, jelikož následující den bude pekelně našlapaný.

Neděle - 19. květen:

„Crrrrr! Crrrrr! Budíček!“ Je pátá ranní, před našimi rozespalými obličejí francouzský přístav Calais a celní kontrola. Napůl ještě ve snech se potácíme s našimi (doufejme nepropadlými) pasy příjmovou halou, nepřítomně se culíme na úředníky a během vteřiny je naprosto odzbrojujeme nenalícenými očima, vrabčími hnízdy na hlavách a hutným ranním oděrem z úst (viz cibulové kroužky předešlý večer). Asi i proto všichni úspěšně, rychle a zběsile kontrolou procházíme. Jaká to úleva! Anglie je naše!

Vjíždíme na trajekt, jenž nás doveze přes 60-ti kilometrový kanál La Manche – navazujeme na odkaz Františka Venclovského, který jako první Čechoslovák tuto úžinu statečně přeplaval, v cíli hlásíc: „Já su tak šťastné!“ To my budeme za chvíli také. Provádíme ranní hygienu na záchodcích gigantické lodi a připadáme si tak trochu jako na Titaniku, s tím rozdílem, že my šťastně doplujeme k cíli. Z horní paluby je nádherný výhled na právě se klubající slunce, takže přicházejí první fotky, momentky i videa. Po zhruba hodině a půl spatřujeme pobřeží s typickými bílými křídovými útesy. Neklamné znamení toho, že jsme v Anglii a přístavním městečku Dover. Hurá!!! Ještě hodinka (dvě) jízdy vlevo a pokoříme snad i ten Londýn. Někteří pořád zlehka klimbají, ostatní dychtivě hledí z oken a nasávají atmosféru země, která světu dala fotbal, čaj, slaninu, nekonečné vystupování z Evropské

unie a spoustu dalšího. Z příjemného zasnění nás budí paní delegátka slovy: „Připravte si batůžky, za chvílku budeme vystupovat.“ Neleníme, připravujeme, chystáme libry, svačinky, foťáky, pláštěnky a další harampádí, díky kterému přežijeme první den v Londýně. Bohužel někteří mají zvláštní nadání tuto idylku zcela rozsekat slovy: „Já mám ty věci dole.“ Ano, ty věci, které měly být nahoře v autobusu po celou dobu jízdy a připraveny při výstupu, jsou kdesi dole. Zahrabány DOLE mezi sedmdesáti dalšími kufry a taškami. V tuto chvíli prostě nejsou, nebudou a jdeme bez nich. Tečka, puntík, good bye clock (nazdar hodiny)!

S batůžky, někdo bez, vycházíme z autobusu u rozlehlé O2 arény, která se stala po dobu zájezdu naší mekou shromažďování a hned pádíme na metro. Jestliže metro v Praze je velké, pak to londýnské, krom toho,

že je nejstarší na světě, je přímo obrovitánské a kolosální. Šestnáct tras, spousty křížení, miliony lidí všech ras, vyznání, zvyklostí a stylů. Ideální místo pro multikulturní výchovu. Modlím se, ať zde jako naposledy nezapomeneme ve voze batoh. (Batoh se nakonec nezapomněl, ale ztratit se sobě navzájem se nám posléze podařilo.) Nastupujeme a vezeme se deset zastávek na trase Jubilee. Tlačenka je slabé slovo pro to, co zažíváme. Takhle nějak se asi cítí ovoce v mixéru. Lidé, lidé a zase lidé. Kamkoli se podíváš. Mačkající se, třoucí se a spěchající, všichni cestují spolu s námi.

Vagonová tlačenka se přetrpí, stojí přeci za to vidět na vlastní oči proslulý most Tower Bridge, vedle pevnost Tower, kde Jindřich VIII. popravoval jak o život. Manželka, nemanželka, stínal to jak o závod. Protivná? Hlava dolů! My jsme naštěstí v novověku, a tak nám žádné nebezpečí ze strany

anglického krále nehrozí. (Naopak, z dnešních výzkumů vychází najevo, že 38% mužů je doma ženami týráno... toť jen vsuvka, abych naplnil další řádky a zároveň je to i téma k diskuzi v českých domácnostech). Fotíme a užíváme si historického centra anglické metropole. Jelikož ťapkáme už pěkně dlouho, ozývá se fotbalem zdevastované koleno Barči. Není dobrý nápad 4 dny v kuse chodit a chodit bez ortézy, a tak mažeme Voltarenem, stahujeme obvazem a ordinujeme hořčík a vápník v podobě vitamínů. K tomu sledujeme online přenosy ze zápasů české hokejové reprezentace na MS v Bratislavě. „Góóóó! Kubalík to narval do brány!“ Hokejová paráda na pozadí tyčících se dominant moderní části Londýna – mrakodrapů Shard (s výškou 310m, tam zatím nelezeme) a Gherkin („Okurka“, dle tvaru typické zeleniny) a rovněž majestátná St. Paul’s Cathedral

neuniká našim pohledům. Pod nohama se nám občas zjeví jakýsi „beggar“ – česky žebrák, který žadoní jakkoli a o cokoli. Nerozumíme, nedáváme a odcházíme. Tvrdé, ale nutné, jinak bychom se nedostali k dalšímu cíli naší nedělní cesty – proslulému muzeu voskových figurín Madame Tussaud’s.

Tady dostávají fotoaparáty a zvláště jejich baterie zabrat. Lady Diana, Cristiano Ronaldo, královna Alžběta, Shrek, postavy z hvězdných válek, Beatles, George Clooney, Einstein, Kennedy, Rihanna a spousta dalších, téměř živých soch, je pod permanentním tlakem všech návštěvníků. Projíždíme se vláčkem historií Velké Británie až do současnosti, vše je jak živé, věrné, dokonalé. A co teprve sálová 4D projekce na téma Captain America. Prostě paráda! Odcházíme unešeni – a to doslova. Ti, kteří vychází

se suvenýry ven, jsou samosebou hladoví jako vlci, a tak berou útokem přilehlou kavárnu, kde k jejich úžasu slyší z úst obsluhy češtinu, a tak si ještě raději kupují palačinky, zmrzliny, donuty a jiné sladkosti, aby nabili cukrem svá těla.

Jsme sice již uchození k smrti, ale adrenalin tlumí veškeré naše bolístky a únavu. Není čas na steny, fňuky a plačtivé epizody! Máme odchozeno kolem 12-ti kilometrů (stejná porce kilometrů nás čekala prakticky každý ze 4 výletních dnů), a tak je malým vysvobozením projížďka lanovkou směrem k cíli našeho nedělního putování – k O2 aréně. Nohy sice nebolí, ale žaludky se v takové výšce bouří... pohled dolů není pro každého, a tak se zařatými zuby zvládáme i tuto výzvu. Vzhledem k tomu, že v Londýně panuje letní počasí se sluníčkem a teplotami přes 20 stupňů, klimatizovaná kabinka působí více než příjemně. Někteří i přesto sotva pletou nohama, a tak zdáli náš průvod vypadá jako ospalá karavana po třech dnech na poušti. Objevují se první trable a bolístky – chodidla, kolena a další části lidského těla se hlásí o slovo. Pár jich ještě přibude. Můžete hádat? „Uši? Oči? Nos? Krk? Břicho? Palec? Hlava?“ Odpověď je nasnadě. Průběžně doložíme všechny zde vyjmenované!

Ale zpět k O2 aréně, kde na nás už čeká autobus a odváží nás na periferii Londýna, kde si nás rozeberou anglické rodiny. Všichni povinně sundávají boty a voní se. Někteří teprve tady zjišťují, že je normální, moderní a zcela žádoucí používat ve společnosti deodoranty, nosit čisté

prádlo a neobtěžovat okolí svým zápachem. Zkrátka, že normální je příjemně vonět (a taky se tak tvářit, s čímž máme jako národ velké problémy). Také poznatek. Škola běžného života, Komenský by radostí zajuchal.

V podvečer přijíždíme k místu, kde na nás už čekají domorodci. Osvalení hoši z osazenstva busu vyklízejí zavazadla a už se po skupinkách, zhruba po třech až čtyřech, trousíme k těm, kdož si nás vybrali. Etnické rozdíly nikoho nepřekvapují, a tak následují zdvořilostní fráze (naučené jak říkanka z hodin angličtiny), prolomení bariér, roztání ledů a necháváme se rozvézt našlapanými bouráky do rodin. Každému popřejeme „Good luck“ a dobrou noc. To je asi tak jediné, co můžeme. Zbytek už je otázkou samostatnosti a schopnosti se domluvit (což je nejlepší). Jsi ve vodě, tak koukej plavat, Nevěřili byste, jak to funguje. Samozřejmě v každé skupince je umístěn (ne příliš demokraticky, zde jsme, ač neradi, vklouzli do drsné totality) alespoň jeden starší a zkušenější, tudíž jazykově zběhlejší student, který se má postarat o ty menší a mladší. A lze říci, že se postarali opravdu dobře. Díky! Večere, hygiena a spánek, abychom byli na pondělní den co nejlépe připraveni a odpočati.

Pokračování v dalším čísle.

*Za redakci,
Pavel Hrubý a kolektiv
(Jan Malý) alias Zikmund
a Hanzelka z Radvanic*

Otevření nové zahrady v MŠ

O prázdninách proběhla v mateřské škole rekonstrukce zahrady. Ta se mohla uskutečnit jen díky sponzorským darům, které se podařilo sehnat. Hlavním sponzorem se stala Nadace ČEZ, která z programu „Oranžové hřiště“ poskytla dar ve výši 200 000,- Kč. Ale i mezi místními podnikateli se našli tací, kteří nám přispěli – firma Němeček, společnost Gemec-Union, a.s., firma KASPER KOVO, s.r.o., paní Marcela Andresová – prodejna smíšeného zboží Radvanice. Všem sponzorům patří velké poděkování.

Na zahradu bylo instalováno několik herních prvků. Největším prvkem je sestava tří věží s klouzačkou, které jsou propojeny dřevěným tunelem a šikmým balančním mostem, po stranách sestavy jsou lezecké stěny s úchyty a sítě. Dalšími prvky jsou houpačka s lanovým

ptačím hnízdem, závěsná 2místná houpačka, lezecká síť do svahu a lezecká stěna do svahu. Tyto nové herní prvky doplnily stávající prvky zahrady, kterými jsou dvě pružinové houpačky, kolotoč, pískoviště a dřevěný domeček. Součástí zahrady je také pergola, která byla o prázdninách doplněna o novou podlahu ze zámkové dlažby. V nejbližší době bychom rádi vybavili zahradu ještě vyvýšenými záhony na pěstování ovoce a zeleniny.

Slavnostní otevření nového hřiště proběhne 17. září 2019 od 15:30 hod. Prohlédnout si budete moci zároveň nově otevírané oddělení naší MŠ. Všichni jste srdečně zváni!

*Za MŠ Radvanice
Alice Zachovalová*

Otevření nové zahrady v MŠ

Soustředění TOM při KČT Úpice – Na Čiháku 2019

Při plánování letního soustředění Turistického Oddílu Mládeže odboru KČT Úpice jsme dlouho uvažovali o výběru místa pro jeho konání. Z mnoha lokalit jsme se nakonec rozhodli pro Orlické Záhoří. Je zde totiž v klidném místě nedaleko Zemské brány chata KČT „Na Čiháku“. Nejen výhodná poloha v málo turisticky exponovaném místě, ale i snaha podpořit chatu ve vlastnictví ústředí KČT bylo to hlavní při výběru místa.

Cesta do cíle byla sice komplikovaná (doprava hromadnými prostředky minimální). Vyřešili jsme to prvním výletem, do HK jsme dojeli vlakem a dále pak cyklobusem na Šerlich. Zde jsme měli téměř dvě hodiny na vycházku, při které jsme navštívili Masarykovu chatu hradeckého KČT,

kde jsme se občerstvili. Dalším cyklobusem pak odjeli až na Čihák, kam jsme dorazili po 16. hodině

Po ubytování a dobré večeři jsme zahájili soustředění. Účastníci (30 dětí, 2 instruktoři a 4 vedoucí) obdrželi zápisník se základními turistickými informacemi a možnost si zde zapisovat každý den své zážitky. A bylo co zapisovat. Soustředění jsme zahájili opakováním orientace v přírodě, krátkým orientačním závodem a pohybovými hrami. Po obědě pak prvním výletem po okolí po neznačených cestách k Divoké Orlici, krátké osvěžení v řece a přes Zemskou bránu zpět na chatu. Večer pak hry, zápis zážitků a na kutě.

V úterý dopoledne pohybové hry a odpolední výlet do Mladkova

Soustředění TOM

a odtud přes Polsko na Čihák. Návrat po 19. hodině, večere a odpočinek. Středu jsme pojali odpočinkově, a tak jsme se zabývali topografií, hráli klidové hry a odpolední vycházka díky teplému počasí vedla na Zemskou bránu a kousek po proudu koupání v Divoké Orlici. Večer pohybové hry.

Ve čtvrtek byl nejteplejší den, a tak jsme vyrazili na celodenní výlet na přehradu Pastviny. Cesta vedla po proudu řeky do Klášterce nad Orlicí a odtud autobusem na Pastviny. Došli jsme na pláž a honem do vody. Koupání bylo báječné a zpestřené projíždkou na šlapadlech. Večer pak autobusem do Českých Petrovic, zastávka na zmrzlinu a limonádu a pěšky téměř 3 km na Čihák. V pátek dopoledne jsme hráli hry, malovali, opakovali morseovku, šifrování, poznávání stromů a podobně. Odpolední vycházka nás zavedla

do Bartošovic. V místním hotelu jsme se občerstvili a stejnou cestou se vrátili na chatu. Večer jsme provedli hodnocení celého soustředění a začali balit, protože ráno už vyrážíme k domovu. V sobotu po snídani jsme došli do Českých Petrovic, odtud autobusem do Letohradu a dále vlakem k domovu.

Závěrem bych chtěl konstatovat, že se zde sešla výborná parta dětí a vedoucích, a tak celé soustředění proběhlo zcela v pohodě. K výborné atmosféře pak přispěli i manželé Bartošovi, kteří se o nás velmi dobře starali. Všem, kteří mají rádi klid a pohodu, bych tuto chatu doporučil.

Miroslav Vořechovský
vedoucí TOM

Co je Raná Péče?

Hodně lidí ani netuší, co Raná Péče (dále jen RP) je. A protože i naše obec na ni přispěla, říkála jsem si, že by bylo správné říci vám něco o této sociální službě. RP podporuje rodiny, které vychovávají dítě (0-7let) se zdravotním postižením tak, aby mohly žít běžným životem.

Důležité je říci, že tyto služby poskytují zdarma. Neúčtují si ani cestu, kterou do rodiny dělají z Vrchlabí 1-2x měsíčně. Mně samotné pomohly vyrovnat se s novou skutečností, že mám nemocné dítě a vedly moje kroky ke všem úřadům a lékařům, které bylo potřeba začít navštěvovat. Jejich zkušenosti mi pomáhaly při výběru školy a učily mě jak s mým synem začít pracovat. Úžasná paní Sobotková a paní Hrdová mi pomohly a dodnes pomáhají. Od ostatních maminek vím, že pomáhají v mnohých rodinách a jsou opravdovým přínosem.

Pomáhají rodinám:

- s opožděným/ohroženým vývojem (např. v důsledku předčasného narození)
- s mentálním/pohybovým/kombinovaným postižením
- s poruchou autistického spektra

A co vám můžou nabídnout?

- návštěvy pracovníka přímo v rodině

- podporu psychomotorického vývoje dítěte
- půjčování hraček/stimulačních pomůcek/odborné literatury
- spolupráci s odborníky (logoped/fyzioterapeut/psycholog, atd.)
- zprostředkování kontaktů na odborná pracoviště
- pomoc při obstarávání rehabilitačních a kompenzačních pomůcek
- poradenství při výběru předškolního/školního zařízení/další návazné služby
- společná setkávání s ostatními rodiči a dětmi
- semináře/besedy pro rodiče
- zprostředkování hipoterapie/canisterapie
- doprovod k lékaři/na úřady

Pracoviště RP je zároveň aktivním členem celostátní profesní organizace, jejímž posláním je udržení a rozvoj služby a oboru.

Myslím si, že tento příspěvek byl poslán na správné místo. A doufám, že se maminky nebudou ostýchat v případě potřeby se na RP obrátit.

Žaneta Ošťádalová

Co je Raná Péče?

Obec Radvanice pořádá
zájezd na

Flora Olomouc

5.10.2019

Odjezd autobusu v 7:00 hodin
z autobusového nádraží

Závazné přihlášky se přijímají
u paní Krajínkové v obchodě,
nebo u paní Kuřečkové v knihovně.

Přihlášky přijímáme do
20.9.2019

Záloha činí 150,- Kč

ZŠ a MŠ Radvanice vás zve na

Den otevřených dveří v MŠ 17. 9. 2019

Program

Zahájení v 15:30 hodin

Otevření Oranžového hřiště podpořeného
Nadací ČEZ.

Prohlídka prostor mateřské školy včetně
nového oddělení.

SDH RADVANICE

pořádá

14. ročník Nohejbalového turnaje

KDY?

Sobota 21. září 2019

U hasičské zbrojnice

Začátek v 8:00 h

Startovné 100,- pro team

Informace a přihlášky: R. Burdych

tel. 777854435

Občerstvení zajištěno!!

SDH RADVANICE

pořádá 5. ročník

RADVANIČKÝCH ŠEDESÁTEK

Sobota 7. září 2019

u hasičské zbrojnice

Soutěž mladých hasičů – disciplíny:

Kategorie přípravka - dívky, chlapci

Kategorie mladší - dívky, chlapci

Kategorie starší - dívky, chlapci

Nově otevřená kategorie Modrá příprava

Prezence: 8:30 – 9:00 h

Startovné: 30,-

Přihlášku prosím do 31. 8. 2019: mizzelena@seznam.cz

Pravidla dle směrnice hry Plamen r. 2004.

Občerstvení zajištěno!!!

Akce podpořena:

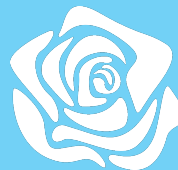

Continental

Jubilea

Všem jubilantům srdečně gratulujeme a přejeme
hodně štěstí, zdraví a životní pohody.

Červenec

Dittrich Blahoslav
89

Maršíková Erna
83

Lutz Reinhold
83

Čeřovský František
65

Janošík Jiří
55

Srpen

Rýgr Jiří
84

Spitzerová Renata
82

Baladová Jitka
70

Johnová Jana
65

Havlík Josef
65

Mühlfeitová Marie
60

Křivka Jaroslav
60

Všichni uvedeni jsou zveřejněni po jejich písemném souhlasu.

Venkovský lékař

Omezení ordinační doby Říjen 2019

Dne 18.10.2019 nebudou v provozu naše ordinace
v Radvanicích a Teplicích nad Metují.

Omezení ordinační doby také naleznete na www.venkovskylekar.cz
V případě akutního problému navštivte odpovídající ambulanci v nemocnici.

MUDr. Ladislav Závěský

Radvanický zpravodaj vydává Obecní úřad Radvanice

Uzávěrka příštího čísla

10.09.2019

Otisknuté články se nemusí shodovat s názory redakce. Za věcnou a gramatickou
správnost odpovídají autoři článků.

Odpovědná redaktorka:
Grafické zpracování:

Mihulková Renata
Zachoval Adam

Email:

radvanickyzpravodaj@volny.cz